

▲ Niewiele już pozostało przed nami wakacyjnych weekendów. Przed turystą, który postanowił spędzić przynajmniej jeden z nich w Beskidach, być może rozciągnie się widok podobny do tego na zdjęciu, przedstawiającego zbocza Kamienkiego i Ostrego oglądane z Dolinek (Łomna Góra). Charakterystyczne dla tego właśnie obszaru jest roślinność, głównie zanikająca w ostatnich latach krzewy jaskowa. Fot. JAN KORZENNY

TADEUSZ SIWEK WŚRÓD UCZESTNIKÓW KONGRESU GEOGRAFICZNEGO

O nas na forum w Holandii

Wśród ponad 1000 uczestników 28. Międzynarodowego Kongresu Geograficznego, który odbył się w dniach od 4 do 10 sierpnia w holenderskiej Hadze, był rodzimek Wydział Filozoficznego Uniwersytetu Ostrowskiego, pracownik Zakładu Badan Etnikum Polskiego w RC z siedzibą w Czeskim Cieszynie, dr Tadeusz Siwek.

Po powrocie poprosiliśmy go o krótkie rozmowę.
♦ ♦ Jeżeli się orientuje, nie po raz pierwszy wziął Pan udział w tego typu międzynarodowej imprezie...

Tak, był to już mój czwarty kongres geograficzny. Z Republiki Czeskiej przyjechało do Holandii ogółem ok. 10 uczestników, najwięcej z Pragi, dwoje z Brna - ija z Ostrowy. Była to dla mnie świetna okazja do zaprezentowania na międzynarodowym forum problematyki dotyczącej nas, Polaków żyjących w RC.

♦ ♦ A konkretnie? Z czym wystąpił Pan na Kongresie?

Przygotowałem referat pt. "Dwie mniejszości w Republice Czeskiej". Zajęłam się nim, opierając się na opublikowanych oficjalnych danych dotyczących spisu ludności, specjalną mniejszość polską - tej ekskludującą się z autochtonów przeważnie, zgrupowanej na Śląsku i tej drugiej, tworzonej przez element napływowy w głównej mierze, a rozproszonej przede wszystkim na terytorium północnych Czech. Okazuje się więc, że chociaż mniejszość zaciężańska jest bardziej zintegrowana ze społeczeństwem czeskim, a także w znacznym stopniu asymilowana, to równocześnie objawia ona jednak spore tendencje do przeciwstawiania się asymilacji. Innymi słowy - ma dość mocne poczucie własnej tożsamości narodowej. W Czechach, gdzie jest nienaturalna struktura demograficzna polskiej mniejszości (większość tworzą bowiem kobiety, które przyszły tu przed laty w poszukiwaniu pracy w

przemysle lekkim), mniejszość owa jest stale jeszcze o wiele mniej zintegrowana ze społeczeństwem czeskim, ale jednocześnie wykazuje wyraźniejsze chęci przyswojenia tego procesu, aż po wzięcie się w ostatek większą porządku asymilację. Kolejną różnicą, jaka zachodzi pomiędzy naszymi dwoma mniejszościami, polega na tym, że podczas gdy na Zachodzie większość Polaków legitymuje się obywatelstwem czeskim, w Czechach - większość po dziś dzień jest stale obywatelkami Polski.

ciąg dalej na str. 2

▲ Chór wycieczniczy: Dzień w parku narodowym Yellowstone. Zdjęcie z archiwum zespołu

NA KAŻDYM KROKU PODKRĘŚLAŁIŚMY, ŻE JESTEŚMY POLAKAMI

"Olza" w kraju mormonów

ZPIT ZG PZKO "Olza" zawaze się jednym z najbardziej reprezentatywnych zespołów zaoziężskich - podbił od lat serca nie tylko rodzimiel i czeskiej publiczności, ale również tej spoza północnej granicy, czy to już na swoich trasach koncertowych po wszystkich prawie że regionach Polski, czy na tradycyjnych świątyniach Festiwalach Polonijnych i Zespołów Folklorystycznych w Rzeszowie.

Aksamitna rewolucja w 1989 roku przyniosła jednak nowe możliwości

wiedzi - "Olza" mogła wreszcie wyjechać również za "żelazną kurtynę". Podziwiała więc zespół publiczność w Belgii, Francji, Holandii, w Szwecji, w Wielkiej Brytanii, wyjeżdżał ożlanie w czasie kamrańwól do Austrii ze swoim programem bałowym.

Któs może powiedzieć - nic nadzwyczajnego, przecież wyjeżdżają na Zachód również inne nasze zespoły. No tak, ale tylko "Olza" może się pochlubić, że była również za oceanem.

W Stanach Zjednoczonych przebywał ożlanie prawie że miesiąc - wyjechali z Cz. Cieszyzna 12 lipca, a powrócili do domu 7 sierpnia. Nie wycpoczywali jednak długo - zaraz

BYĆ MOŻE PRZYJĄDĄ ANDRZEJ WAJDA I KAREL KACHYNA

Lato z filmem

CIERLICKO (kor) - Już niedługo koniec wakacji, a wiadomo chyba wszystkim, że od kilku już lat początek września przebiega na Zalesiu pod znakiem filmu. Będzie tak i w tym roku - już za trzy tygodnie, w owartek 6 września rozpocznie się w Cierlicku ożwała edycja "Cierlickiego Lata Filmowego".

Po raz pierwszy głównym organizatorem czterodniowego maratonu filmowego, przy współpracy z Radą Polaków i Cierlickim Urzędem Gminnym, będzie od niedawna działający Klub Kultury Filmowej. "Klub ten to w tej chwili właściwie tylko niewielka grupa zalotywek zapalenców, powinn on się ukonstytuować dopiero w Cierlicku" - po-

informował nas jeden z "zapalenców", Bogdan Kokotek. "Jego głównym celem będzie nie tylko organizowanie dorocznych festiwali filmowych, ale powinien się też zająć promocją polskiej i czeskiej kinematografii w ciągu roku, organizować pokazy najciekawszych filmów, spotkania z twórcami".

Jak się dowiedzieliśmy, festiwal nazywany popularnie "CieLaF-em" będzie miał tak jak i w roku ubiegłym, dwie ożedy. W pierwszej zestawienie zaprezentowane filmy dwóch miarłów polskiej i czeskiej kinematografii - Andrzeja Wajdy i Karla Kachyny (oba rejyserzy być może przyjadą do Cierlicka osobliście), będzie więc można obejrzeć także znaczące filmy jak "Kanał", "Popiół i diament", "Korczak", "Kobór do Władny" czy "Kráva". Druga ożeda to tradycyjnie już konkurs o najciekawszy debiut - w konkursie wystartuje co najmniej 6 polaków i czechów filmów, z których trzy słone są ze znanych krytyków filmowych wybierze jeden najlepszy.

Z KONCERTAMI DO SZWAJCARII I FRANCJI

Wojaze kulturalne

Od dłuższego już czasu wspólnie występujące zespoły - PZB "Hutnik" i Trzyńszka Orkiestra Kameralna koncertować będą w dniach od 18 do 28 w Szwajcarii i Francji. 19 km., zanim osuazają republikę, wystąpią ponadto w kościele w Hlubokiej. W czasie dwudniowego pobytu w szwajcarskiej Lucernie koncertować będą w kościele w Bliken. Kolejne trzy koncerty odbędą się już we Francji, gdzie oże zespoły przebywać będą w miejscowości Mercour.

Na program koncertów złoza się ze sprawdzonego już podczas licznych występów krajowych i zagranicznych repertuaru pianii i muzyka sakralna starych miarłów - m. in. Bacha, Alkana, Brucknera i innych. Dla francuskich gospodarzy przygotowano także utwory ich kompozytorów. (M)

W KRAJU ZE ŚWIATA

♦ Umiarkowane zainteresowanie polityka przejawia nicolaé potowa obywateli Republiki Czeskiej, jedni z nich mało się nią interesuje, inni nawet 8 procent pasjonują i się wydarzeniami politycznymi - tak na podstawie swoich badań odnotował Instytut Badania Opinii Publicznej.

♦ Jak znaszony Jan Kalvoda, idea porozumienia ODA i KDU-ČSL o współpracy przy listopadowych wyborach do senatu nie było wytworzenie przedwyborczy koalicyj obywateli partii, ale platformy porządkującej zestawienie lewicowa iilej kandydatów.

♦ Przywódcą separatystów czechosłowackich Zelimohan Jandarbijew powiadział, że nowy rosyjski neocjator Aleksander Lebied ma wszelkie szanse do doprowadzenia do pokoju w Czeczenii. Lebied na konferencji prasowej w Moskwie zajął dymiąj Ana tołja Kulikowa, ministra spraw wewnętrznych Rosji, uważanego powszechnie za zwolennika twardej linii postępowania w Czeczenii.

♦ Izraelski minister obrony lochak Mordechaj przedłożył premierowi Netanyahu nowy plan przegrupowania i czołowego wycofania wojsk izraelskich z okupowanego Habronu.

♦ Obchody dziewiętej rocznicy śmierci Rudolfa Hessa, zastępcy Hitlera, zaplanowane z nosnoligi za Trzecią Rzeszę, zostały zakazane na całym terytorium Niemiec. Przewidzianym było blisko dwadzieścia manifestacji, z tego Izrańskie w samej Badenii Wirtembergii.

IZOLACJA CIEPLNA DA OSZCZĘDNOŚCI

Szkoły w nowej szacie

MOSTY k. JABLONKOWA (kor) - Mostecky Urząd Gminny dba o swoich najmłodszych mieszkańców - od początku wakacji trwa odnowa fasad budynków obu tułejczych podstaów, a oprócz nowych fasad otrzymają budynki również izolację cieplną.

Jak poinformowano nas w Urzędzie Gminnym, prace budowlane pochłonię w sumie około 1,3 mln korun, która gmina otrzymała w roku ubiegłym ze środków Funduszu Wzrostu Narodowego na podstawie decyzji frydecko-miasteckiego Powiatowego Sejmiku Starostów.

Mieszkańców gminy cieszy nie tylko szybkie tempo prac budowlanych - roboty przy odnowie czeskiej szkoły zakończono na początku sierpnia, a budynek polskiej podstawówki gotów będzie jeszcze przed inauguracją roku szkolnego - ale również fakt, że położenie izolacji cieplnej w budynkach przyniesie spore oszczędności. Dzięki niej

mniej będzie przecież trzeba zimą tożyć z kasy gminnej na koks, którym szkoły są opalane.

POGODA

SOBOTA - Zachmurzenie małe do umiarkowanego, przelotne deszcze. Temperatura w dzień od 20 do 24 st., w nocy 14-10 st. C.

WIEDZIELA I PONIEDZIAŁEK - Zachmurzenie umiarkowane, przelotne opady, rano mgły. Temperatura w dzień 20-24 st., w nocy 13-9 st. C.

końca. Duto zawdzięczamy naszej koleżance ze Świeży, Solfi Nilsson, z którą zaprzyjaźniliśmy się podczas kursów w Lublinie. Była potem zresztą później z nami na festiwalu w Rzeszowie, przyjeżdżała również na Zalesiu. Po naszym szwedzkim tournée Sofia postanowiła zostać jak gdyby koordynatorem naszych zagranicznych poczynień i w związku z tym skontaktowała nas z międzynarodową organizacją folklorystyczną CIOFF. Ta właśnie organizacja urzędza m. in. festiwale w Stanach i zaprosza "Olze" ożlanie na dwa z nich - "Bringville World Folkfest" w stanie Utah oraz "Idaho International Folk Dance Festival" w Resburgu w sąsiednim Idaho.

ciąg dalej na str. 3

NA KAŻDYM KROKU PODKREŚLALIŚMY, ŻE JESTEŚMY POLAKAMI

"Olza" w kraju mormonów

◆ REXBURG: "Olza" podczas ceremonii otwarcia festiwalu (z lewej) oraz w korowodzie festiwalowym na ulicach miasta.

śię nasz kolejkowy, to że 'dzierzmy po kupie', że ślady tańczymy, to tańczy jedna wielka grupa, a nie dwa-nadzie różnych par.

Niestety, nadeszła chwila pożegnania. Po 10 dniach spędzonych w stanie Utah przyjeżdżamy na południe z zespołami z Rumunii i Macedonii do sąsiedniego Idaho, do Rexburga.

Rexburg

"Rexburg leży jeszcze bardziej na zachód od Salt Lake City, no i wyżej, bo 2000 m n.p.m., w dodatku wszędzie dookoła rozciga się pustynia. Również tu mieszkają mormoni. W odróżnieniu od Springville jest tu więcej przyjeźdźców. Jest w mieście uczelnia wyższa, a więc co roku latem przyjeżdża tu sporo osób ze stanów położonych bardziej na południe, głównie z Arizony i Teksasu. I spędza urlop w domu studencim. Uciekają przed stęchlizną, więc mieszkańcy Rexburga nazywają ich "słonecznymi ptakami". To oni też tworzyli z 70 proc. publiczność festiwalową.

"Idaho International Folk Dance Festival" jest festiwalem na naprawdę światowym poziomie. Występy odbywały się w ogromnej sali do korzywków, która pomieściła może 3 tys. osób i trzeba powiedzieć, że nigdy nie świeciła ona pustkami. W tym roku oprócz nas oraz Rumunów i Macedończyków zaprezentowały się tu zespoły z Argentyny, Indonezji, Korei Południowej, Holandii, Rosji, no i gospodarze. Zaskoczył nas wielki korowód festiwalowy - Hicie amerykański, jak znany to chochołazy z Teleswyzji. Oprócz zespołów szły orkiestry dęte, mazureczki, sporo było wódzów świątecznych. Wszystko przypomina nasze niegdyśjsze pochody pienszajomowe. Nic dziwnego - 24 lipca to święto mormonów. W przyszłym roku obchodzić oni będą 150. rocznicę przybycia pierwszych pionierów, osadników mormońskich do stanu Idaho.

Refleksje festiwalowe

"Trudno ocenić, porównywać. Każdy kraj, każdy zespół jest inny. W inny sposób podchodzi do folkloru. Pomimo to trzeba powiedzieć, że poziom białych w 'Idaho International Folk Dance Festival' zespołów był bardzo różnorodny. Dla przykładu - zewiedli Rosjanie. Mieliśmy okazję widzieć już nieraz występy rosyjskich zespołów, a tu Rosjanie wypadli raczej słabo. Podobali się, nie tylko nam zresztą, Holendrzy - najstarsi, niby z latemczasami nie miało to wiele wspólnego, bo jeździli nawet po scenie na starożytnych 'bicyklach', ale potrafili stworzyć niepowtarzalną atmosferę i ich występy były zawsze wielką atrakcją. Najbardziej zaskoczył nas Rumun - świet-

ny zespół, wspaniała kapela. Z nimi zresztą najbardziej się chyba zaprzyjaźniłmi i graliśmy nawet kilka razy w pikie.

Jeżeli chodzi o występy, to co wieczór musieliśmy zaprezentować 7 do 10 minut naszego programu, a na początku i końcu każdego koncertu zespoły tańczyły wspólnie. Był ubaw ze wspólnymi próbami - 90 proc. tańczący ani w żąb nie rozumiało po angielsku, jak tu więc wyświadczyć polecenia? W końcu jednak udało się jakoś dojść do porozumienia. Nauczaliśmy się przynajmniej kilku amerykańskich tańców. My też zresztą mieliśmy okazję nauczyć Amerykanów naszych śląskich tańców - trojaka i czardasa śląskiego.

Co było najgorzej, to klimat. Upał, susza - pustynia przedeć, w dodatku 2 tys. m n.p.m. Po kilku tanecznych krokach człowiek tak się męczy, że szkoda gadać. Trudno dotrzeć do końca nawet najwolniejszą, najprostszy kawalek. O śpienię czasami w ogóle nie było mowy. Nic więc dziwnego, że każdy z nas ciągle miał przy sobie ogromną butelkę z wodą i lodem. Na szczęście były tu, jak zawsze niezawodne, 'nasze rodziny'..."

Ludzie i krajobrazy

"W stanach, w których przyjeżdżamy spędzić blisko miesiąc, żyło bardzo mało ludzi. Na przykład Idaho jest większe niż Czechy, a mieszka tu tyle osób, co w Pradze. Są za to wspaniali i bardzo przyjni. Gdy chodziliśmy po mieście piechotą - a trzeba wiedzieć, że nie ma tu tego zwyczaju, bo każdy ma przecież samochód - każdy, kto nas miał skłinał ręką na podziwowanie. Znajomy, nieznajomy, nie ma różnicy.

Podziwaliśmy również wspaniałe przyrodę, cudowne krajobrazy, góry o wysokości nawet do 7 tys. m. Byliśmy wspólnie na wyścigach w parku Yellowstone, raz wybraliśmy się też na jeden z czterdziestu czniczków. Oprócz tego wszyscy zwiedziliśmy Salt Lake City - byliśmy w parlamencie, nad Wielkim Jeziorom Słonym. Zwiedzaliśmy także indywidualnie z 'naszymi rodzinami' - co powiekortyż byli nawet teraz, latem, na nartach... Mieliśmy też okazję spotkać się z Indianami - jedną rodzinę indiańską spotkaliśmy koło wodospadów w Idaho Falls, były zespoły indiańskie. A jedna z par, u której mieszkaliśmy, adoptowała indiańską dziewczynkę. Matka dziewczynki przyjechała raz na festiwal i pokazała nam film wideo z ich festiwalu, z życia w rezerwacie. Zawsze myśleliśmy, że Indianie nadal żyją w namiotach i siedzą przy ognisku. Nie - jeżdżą samochodami, mieszkają w domach jak i reszta Amerykanów... Nie spotkaliśmy natomiast przedstawicieli Polonii, no, może raz tylko

Dokończenie str. 1

A jak się wszystko zaczęło? Właśnie w Szwecji, ale konkretna już propozycja padła na jednym z ubiegłorocznych zebrań zespołu - przyszedł z tym Bogdan. Oczywiście, jak to bywa, zespół zarażony wielkim wybuchem śmiechu, zwiastując że od początku było jasne, że sami będziemy musieli pokryć wszelkie koszty podróży i niki nam w tym nie pomoże. A trzeba wiedzieć, że potrzebowaliśmy około 1,1 miliona koron. W końcu jednak zdecydowaliśmy - spróbować zawsze warto! Postanowiliśmy więc zwrócić się do sponsorów. I tu trzeba zaraz powiedzieć, że w tej sprawie bardzo nam pomógł artykuł zamieszczony w jednym z numerów 'Głosu Ludu'. Już po tygodniu na nasze konto wpłynęły pierwsze pieniądze. Sponsorów było w końcu około 120 - z pomocą przysłał nam przedsięwzięci, Koła PZKO, urzędy miejskie i gminne... Na konto płynęły różne sumy - ludzie dawali po 3-4 tysiące koron, czasami chodzilo 20-25 tysięcy, a jedna osoba, która chciała zachować anonimowość, podarowała nam nawet 100 tysięcy... Z tym, że niektórzy myślą, że cały nasz wyjazd sfinansowali wyłącznie sponsorzy - to nieprawda, każdy z członków musiał zapłacić 7 tys. koron, a dodatkowo trzeba było zapłacić ubezpieczenie, wizę, zakupić podróży i dla gospodarzy.

Springville World Folkfest

"Atmosfera festiwalu była porównać do tej na 'Gorolskim Świecie' czy w Strážnicy, z tym, że jest mniej osób, no i trwa on cały tydzień. Występy odbywały się co wieczór w amfiteatrze, który rozciga się u podnóża gór, ludzie siedzą na ziemi, na rozłożonych kocach.

W tym roku przyjechało do Springville 11 zespołów z Chin, Tajlandii, Rumunii, Macedonii, Chorwacji, Indii, Szwajcarii, był szkocki zespół z Kanady, dwa zespoły amerykańskie (w tym jeden indyjski) oraz my. Poziom festiwal był wysoki, z każdego państwa przyjeżdżają tu zawsze zespoły jeżeli nie najlepsze, to na pewno należące do ścisłej czołówki. Podziwaliśmy również świetną organizację. Każda rodzina, u której mieszkali uczestnicy, a więc i oni, zawsze byli dobrze poinformowani o tym, co w danym dniu się dzieje. Wydzielali się, że to nie-można, by 300 osób zjawilo się wszędzie punktualnie, ale było tak za każdym razem. Nawet gdy raz przejecha wicher, która zdmuchnęła właśnie scenę, po 30 minutach wszyscy już wiedzieli, że wieczorny koncert się nie odbędzie. A na drugi dzień wszystko już było w porządku - jak gdyby żadnego wicheru i zniszczeń nie było.

Publiczność była też wspaniale-tutajsi mieszkańcy wiedząc co nieco o folklorze (odbywał się festiwal już po raz 11.), reagowali spontanicznie i żywiołowo. Nie preferowano przy tym żadnego zespołu, wszystkich przyjmowano tak samo ciepło. Zarówno dzieci z Tajlandii, jak i 50-letnich Szwajcarii. Również i my zbieraliśmy sporo pochwał. Nie tylko za występy - Amerykanom podobal

Sprint z bagażem w rękę...

"Podróż do Stanów? - makabra. Trwała około 28 godzin. Z Cieszanowa wyjeżdżaliśmy autobusem 12 sierpnia - nocą o godz. 1.00. Rano przybyliśmy do Pragi, udano nam się jeszcze wzięc na lotnisku rzymskim przynic przed podróżą, a potem już wadaliśmy do samolotu i przez Amsterdam polcieliśmy do Nowego Jorku, gdzie wyładowaliśmy po niepełnej 10 godzinach. Tu trzeba było się przesiąść na samolot do stolicy stanu Utah, Salt Lake City. Niestety, z powodu spóźnienia samolotu za mało było czasu. Musieliśmy przy tym przebiec przez kontrolę celną - gdy zobaczyliśmy kilkuset-metrową kolejkę, uśmiechy zniknęły z naszych twarzy... Przez płytę lotniska biegliśmy sprintem, z bagażem podręcznym w rękę - każdy z nas miał minimalnie 2 walizki - a przed nami leciał ogromny Murzyn z krotkoławką i krzyczał do niej: po-

▲ Z uroczystego zakończenia festiwalu w Ponizie "Olza" w korowodzie festiwalowym w Rexburgu. Zdjęcie z archiwum zespołu

Springville - w kraju mormonów

"Miejsczeczko Springville leży u podnóża Gór Skalistych, pod Górą Klonową. Wysokość 1500 m nad poziomem morza. Pojechaliśmy tam ogromnym amerykańskim autobusem. Na miejscu przywitania nas pani burmistrz oraz rodziny, u których mieliśmy mieszkać przez półtora tygodnia. Na szczęście, uroczystość powitalna nie trwała długo. Rodziny zabary nas do domów i mogliśmy się nareszcie wypocząć.

▲ Z uroczystego zakończenia festiwalu w Ponizie "Olza" w korowodzie festiwalowym w Rexburgu. Zdjęcie z archiwum zespołu

Notował: JACEK SIKORA

GŁOSIK GŁOSIK GŁOSIK GŁOSIK

▲ Kolejne pozdrowienia dla Głosika i Ludmiki nadeszły z Karwiny-Nowego Miasta od Danielki i Adasia Witulów. Oczwiciście - s wakacji. "Spędziliśmy je w Gródku 'Na Groniu' z Babcią i Dziadkiem" - pisała dzielnie. "Było bardzo ciepło i ładnie. Podziwialiśmy przyrodę, ziszerzaliśmy i roślinki. Zbieraliśmy grzyby". Do liściku Danielka i Adam dołączyli piękne rysunki, które publikujemy powyżej. Widąc, że szczęście przy zbieraniu grzybków dopisywało.

GŁOSIKOWE ZOO GŁOSIKOWE ZOO

NASZE ULUBIONE WIERSZYKI JAN BRZECZHA Hipopotam

Zachwycony jej powabem, Hipopotam błagał zabę: - Zostan żoną moją, co tam, Jestem wprawdzie hipopotam, Kilogramów waży z tysiąc, Ale za to mógłbym przysięc, Że wóć męża znajdziesz w mmie. I że z mną żyć przyjemnie. Czuję w sobie wielki zapał, Będę ci motylki łapał I na grzbiecie, jak w karecie, Będę wozził cię po świecie, A gdy jaszda już cię zmży - Wrócisz znowu do kałuzi. Krótko mówię - twoją woję Zawsze chętnie zadowoę, Każdy rozkaz spełnię ścię. Co ty na to?

- Właśnie myślę... Dobrze chęci twoje cenię, A wpaę - owszem Mam życzenia... - Jakie, powiedz? Powiedz szybko, Moja żabko, moja rybko, I nie krzypuj się zupełnie - Two życzenia każde spełnię, Nawet całkiem niedościgię. - Dobrze, proszę; nawleczyć ię!

Hipopotam

Hipoc z wierszka Jana Brzechwy rzaszczywiście miałby trudności ze spełnieniem życzenia żabki - ona zresztą wyraziła to życzenie na odczepnego, tam zamiast powiedzieć wprost, że nie wyjdzie za niego - bo na ładzie hipopotamy są niezgrabne i ocięzale. I nie dziwne, waży bowiem dorosły samiec coó około trzech ton, ciało ma tuęste, wydłużone, dękości 4,5 metra, ale jest przy tym niezbyt wysoki - w kłębie 1,5 m. W wodzie za to hipopotamy pływają i nurkują bardzo zgrabnie. Żywią się głównie roślinnością wodną, w razie jej braku pasą się na ładzie i potrafią spustozzyć uprawy. Može dlatego więc jest zwierzęciem coraz rzadziej spotykanym - ludzie w Afryce, gdzie "hipki" żyją, nie przepuszczają szkodnikom, tym bardziej, że mają one raskomo bardzo smaczne mięso. Samice hipopotama rodzi przy tym zawsze tylko jedno młode. Hipopotam wielki dobrze mozi warunki

ogrodu zoologicznego, nadzieją na jego uratowanie jest więc realna. Gorzej o jego mniejszym kuzynie, hipopotamem karłowatym, który toczy się nocne w ostępkach drngi na wschodzie Afryki i jest zwierzęciem niezwykle rzadkim. LITERKA

Środek lokomocji

▲ Jeśli połączysz liniami kolejne punkty oznaczone numerami od 1 do 23 dowiesz się, jakim środkiem lokomocji najchętniej wróciliby s wakacji Głosik i Ludmika.

OBOZY RADZIECKIEJ SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA Wschodniemiecki "Archipelag Gułag"

Malo kto przez dzieięciolecie wiedział, że dawne obozy hitlerowskie na terenie Niemiec Wschodnich służyły później radzieckiej służbie bezpieczeństwa NKWD do eksterminacji przeciwników politycznych i nie tylko. W tych dniach poinformowano o utworzeniu w Muzeum Sachsenhausen specjalnej komórki, która będzie systematycznie zbierać materiały o działalności NKWD w radzieckiej strefie okupacyjnej po roku 1945. Dopiero po przełomie politycznym w roku 1989 wyszło na jaw, że np. właśnie Sachsenhausen niedaleko Berlina to miejsce zbrodni dokonywanych nie tylko przez oprawców Hitlera, lecz także Stalina.

Hitlerowski obóz koncentracyjny "Sachsenhausen" został założony w listopadzie 1936 roku. Do ostatnich dni kwietnia 1945 roku zostało zamordowanych w nim 100 000 więźniów z 47 państw, w tym 30 tys. Polaków. Na początku 1939 roku osadzono tam kilkaset członków Związku Polaków w Niemczech. To spośród nich wybrano w sierpniu 1939 roku kilkunastu, których ciała przebrane w polskie mundury miały dokumentować hitlerowską wersję tzw. prowokacji gijewickiej.

Pod koniec listopada 1939 roku przywieziono do obozu 183 światłowici sławy profesorów Uniwersytetu Gijewickiego. 14 z nich zmiano z głodu i fizycznego wycieńczenia, wśród nich profesorów Estreicher, Smoleński, Rogoziński, Kostanecki. W sierpniu 1944 roku został tam zamordowany gen. Stefan Grot-Roewicki, dowódca Armii Krajowej.

Obóz został wyzwolony pod koniec kwietnia 1945 roku m.in. przez oddziały 2 Dywizji Piechoty im. Henryka Dąbrowskiego. Wcześniej hitlerowcy ewakuowali obóz, pędząc więźniów drogami Brandenburgii i Meklemburgii w kierunku Lubeki. Po drodze zamordowali 5 tys. chorych i niezdolnych. Pozostali zostali ostatecznie uwolnieni 1 maja 1945 roku w okolicach Szewina.

Po wojnie teren przejęła radziecka służba bezpieczeństwa, tworząc tam obóz dla internowanych, największy w Niemczech Wschodnich. Do rozwiązania obozu w marcu 1960 roku przewieziono się przeszę 60 000 ludzi różnych narodowości. Na początku głównie członkowie NSDAP, SS, Wehrmachtu, sądzący, sębiory, urzędnicy, potem społeczni demokraci, liberałowie, komuniści, którzy popadli w niełaskę, przeciwnicy reżimu - 13 000 z nich nie przetrzyli, 10 tys. tych, którzy przetrzyli, zostało przetrzymanych przez organa NRD.

W ub. roku dokumenty o obozie - na mikrofilmach - przekazało Rosyjskiej, Otrzymała je Fundacja Brandenburgische Mjcska Pamjci, mieszczęca się w Oranienburgu pod Berlinem. Na ich podstawie będzie można dokładnie zbadać warunki życia w obozie NKWD. Dokumenty to m.in. rozkazy, protokoły administracji obozowej, plany pracy, a także pochwały dla strażników. Prof. Lutz Niethammer z Uniwersytetu w Jenie bada przyczyny tak wysokiej śmiertelności w radzieckich obozach.

W latach 1945-50 NKWD miało w radzieckiej strefie okupacyjnej (od 1949 roku NRD) napiew 11, a potem 3 obozy, a ponadto 28 na terenach, które później znalazły się w granicach państwa polskiego. Wywieziono 180 000 więźniów, z których śmięć ponioło jedną trzecią. Wrogami byli wszyscy. Np. w podobierńskiej miejscowości Ketschenendorf przeszło 18 000 osób, z czego 6000 poniosło śmięć, wkręcił się do obozu, do którego, obok oczyszczalni ścieków, wzniesiono wiaty, w których przestępców nazistowskich trafili ludzie niewinni, w tym nawet dzieci, a to dlatego, że z braku innego ubrania miały na sobie mundur Hitlerjugend. NKWD traktowało ich jak członków fałszywystockiej organizacji terrorystycznej "Werwolf" (Wilkotak), która istniała w zasadzie tylko na papierze.

W sumie przez obóz Ketschenendorf przeszło 18 000 osób, z czego 6000 poniosło śmięć, wkręcił się do obozu, do którego, obok oczyszczalni ścieków, wzniesiono wiaty, w których przestępców nazistowskich trafili ludzie niewinni, w tym nawet dzieci, a to dlatego, że z braku innego ubrania miały na sobie mundur Hitlerjugend. NKWD traktowało ich jak członków fałszywystockiej organizacji terrorystycznej "Werwolf" (Wilkotak), która istniała w zasadzie tylko na papierze.

Do roku 1948 istniał obóz w Fienfichten w Meklemburgii. W czasie wojny hitlerowcy założyli tam obóz dla jeńców wojennych z armii dziesięciu krajów. Zmarło ich 2000, w trzech czwartych byli to Rosjanie. Potem "wrogów władzy ludowej" umieszczano tam NKWD. Dopiero w marcu 1990 roku ogłoszono gwałtowny powojenny ofiar - 2 tysięc, się szacuje się, że nie przetrzyło 8000 spośród 25 000 więźniów. Główną przyczyną śmięć był głód.

Oprócz Sachsenhausen, Buchenwaldu, Ketschenendorfu i Fienfichten obozy NKWD miały jeszcze w Jamitz, Muehlbergu, Tegau, Weesow, Bautzen (znane wzięcie), Frankfurcie nad Odęą i Berlinie-Hohenschonenhausen, a także w miejscowości Tausen w województwie opolskim. Działal tylko pół roku, do listopada 1945. WŁODZIMIERZ KORZYCKI, Bona

LATO NAD WELTAWĄ Z salmonellą w Pradze jak na Bałkanach

Stożeczny Inspektor sanitarny Pragi, Wladimir Polanecky jest przyniężony wzrostem liczby osób, które zaraziły się w Pradze salmonellą. Obecna sytuacja w Pradze mozna, jego zdaniem, porównać jedynie do warunków panujących w tej mierze na Bałkanach. Według informacji prasowej Inspekcji sanitarnej, liczba ludzi, którzy w ostatnich latach w zbiorowych punktach żywienia w Pradze zaraził się salmonellą wzrosła, w porównaniu do roku 1989, ośmiokrotnie. W Polanecky uważa jednak, że chorych było co najmniej dwukrotnie więcej, wielu bowiem nie korzysta z pomocy lekarskiej. Główną przyczynę szerzenia się salmonelli jest, zdaniem praskiego inspektora sanitarnego, wielka liczba prywatnych restauracji. Liberalne przepisy umożliwiają ich prowadzenie ludziom, którzy - według specjalistów - nie mają najmniejszych umiejętności pojęcia o elementarnych zasadach higieny. W ostatnich dniach źródło salmonelli służyły sanitarne wycięry w cukierni mieszczącej się w centrum Pragi. Nosicielami zarazków salmonelli były dwie pracownice. Charakter zarazko się 12 klientom. ZBIGNIEW KRZYŻYTYNIAK, Praga

POLÓW 9 000 LAT TEMU Harpunnicy spod Olsztyna

Ślady rybackich połowów sprzed 9 tys. lat znaleziono w Tłocznem koło Olsztyna. Rybacy połowili tam sezonowo na szczupaki - potwierdził kierujący badaniami prof. Romuald Schindl z Instytutu Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk. Przed tysiącami lat w miejscu tym istniał duży kompleks jezior. Ówczesni rybacy łowili w płytkiej zatoczce harpunami bądź oszczepami plynąc na tarle szczupaki. Zachowały się ślady pałów do cumowania łodzi lub tratw, a także harpuny i kamienne ostrza. Wyłowione oszczupaki były na miejscu patroszone - stąd duża ilość rybich ości. Jest to pierwsze tego typu stanowisko, którego nie było związane z osadą. Łowy szczupaków odbywały się tam szeregami, tylko w okresie tarła, gdy ryby wpływały do zatoczki.

RUBRYKĘ PRZYGOTOWALI: IRYNA STONAWSKA, DOBROSLAW KRZYŻANIEK, WŁADYSŁAW OWCZARZY

GŁOSIK I LUDMIŁA GŁOSIK I LUDMIŁA

Zaczyna padać! Poszukajmy jakiegoś schronienia!

Co za szczęście, Głosiku! Znalazłem prawdziwe!

Praktycznieleży wyjdę się jednak być muchomor!

NARZ ADRES: Redakcja "Głosu Ludu", P.O. Box 29, Nowinąfska 3, 709 29 OSTRAVA 1. UWAGA: Pisząc do nas nie zapomnij podać swego adresu i napisać, ile masz lat!

